

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Taaffejev odgovor na Mengerjevo interpelacijo.

Zasedanje državnega zbora bliža se že svojemu koncu, poslanci in vlada so se menda že vsega naveličali in neprijetna vonjava petroleja, ki sedaj polni vse prostore in debate državnega zbora vzbuja celo v čitatelji tesnopisnih zapisnikov vročo željo, da bi bilo tej konstitucionalni glumi kmalu konec, ker vsakdo že naprej zna, kako se bode navidezno zaozljavanje rešilo, tako namreč, da prof. Suessa „genijalni“ predlog ne bode prodril, da bodo Poljaki v žepu sicer stiskali svoje pesti, naposled pa se hrabro udali vladi in precej kategorično izrečenim željam ministra rojaka pl. Dunajevskega.

Poslanec Suess si torej ne bode stekel petrolejevih lovorik, kakor tudi dr. Menger v svojima interpelacijama o Ljubljanskih izgredih ne. Čemu je tudi pihal, kar ga ni peklo, in verjel neosnovanim izveštem, s katerimi so ga „nerešeni“ Velikonemci iz Celja in iz Ljubljane na led speljali. Dr. Menger si je morda od svojih interpelacij veliko obetal, a grof Taaffe pogasil mu je z „ledenim curkom“ vse prevročekrvne nade in kombinacije.

Odgovor ministerskega predsednika grofa Taaffeja na Mengerjevo interpelacijo slóve:

„Misel postaviti avstrijskemu patrijotu grofu Antonu Auerspergu, odličnemu pesniku Anastaziju Grünu, v njegovem rojstnem mestu v Ljubljani, častilen spomenik, bila je izvestno hvalevredna in ugajalo bi bilo morda stvari, da se je širši krog udeležencev zjedini z namenom, patrijota, odličnega duha, pesnika, ki je bil domovini Kranjski in rojstnemu mestu Ljubljani v slavo, po smrti skupno častiti. Ako se je te misli nemški turnverein Ljubljanski kot tak poprijel in jo izvršil in ako kljubu skoro dve leti trajajočim pripravam deželna vlada ni delala nikake ovire, se to vendar ne more zmatrati kot zlovoljnost vladnih organov, vzlasti, ker se ne more prezirati, da ni bilo nobene nujne potrebe, da se spomenik politiku, pesniku, stlači v okvir, ki je turnvereinu po pravilih določen.

A tudi mestna uprava Ljubljanska podjetju nemškega turnvereina ni bila nasprotna in brez ovir se je dovolilo, da se spomenik uzida v zidovje Nemške hiše v Ljubljani. (Klici na levi: Saj tega neso mogli prepovedati.)

Še lo, ko je deželna vlada slavnostni program za razkritje dne 3. junija na podlagi zakona o shajenju z neznatnimi, z varnostnimi oziroma podprtimi premembami, namreč da se skrajša sprevod od mesta slavnosti na kazinski vrt — odobrila, pričelo je ono obžalovanje vredno narodno drganje, katerega posledice so bili: sklepi mestnega zbora Ljubljanskega dne 1. junija in neljubi izgredi dne 3. junija in poslednje dni.

Ko so na vabila, katera je turnverein v Ljubljani na razna društva v sosednih deželah razposlal, najprej nemški provincijalni listi z znano brezmernostjo in z običajnimi frazami (Tako je! na desni. Ugovor na levici. Dr. Kindermann: „Ti hudi Nemci, ki okolu sebe bijejo!“) Anastazija Grūna spomenik v Ljubljani in slavnost razkritja kot junašk čin nemškega duha, (Klici na levi: Gotovo!) kot hvalevreden korak v boji z drugo narodnostjo v deželi (Čujte! na desni) itd. označili, udaril je slovensko-narodni list v Ljubljani na najmočnejšo struno v nasprotnem zmislu in dasi je bil ta list zaplenjen, prodril je vender v niže kroge slovenskega prebivalstva, katerega se je polotila ne-

kaka razburjenost, ki ni ostala brez analognega upliva na nemške kroge.

Pri teh okolščinah in pod uplivom rastoče narodne razburjenosti, sešel se je dne 1. junija mestni zbor Ljubljanski, da sklepa o vabilu nemškega turnvereina, naj bi se mestni zbor slavnosti udeležil in prevzel spomenik v varstvo občine. Mestnega zbora sklepi: da se spomenik ne vzame v varstvo, dalje, ko bi deželna vlada ne ustregla mestnega zbora prošnji in ne prepovedala slavnosti, da se izjavi, da mestna občina ne prevzame odgovornosti za javni mir in red, temveč da to prepušča deželni vladi, so brez dvombe graje vredni, ker se ne strinjajo s postavnimi dolžnostmi vsake občine, še manj pa z dolžnostmi mest z lastnim statutom, ki poslujejo kot politična oblastva prve instancije. Deželni predsednik za Kranjsko doznavi te sklepe je takoj dne 2. junija pod št. 1374 občini postavno stališče pojasnil in jej še posebe vsled mojega brzojavnega napotka objavil, da po občinskem statutu ne gre odklanjati odgovornosti. Ob enem je deželni predsednik dal podrobne napotke, kako imajo postopati občinski organi, poklical je 30 žandarmov v Ljubljano, dal primerne odredbe okrajnim glavarstvom, ko bi slavnostni gostje napravili kak izlet v okolico Ljubljansko, prepovedal slovesni uhod vnanjih gostov, na kateri uhod se po prvotnem in odobrenem programu ni mislilo, in tako storil vse potrebno, da se po možnosti vse prepreči, kar bi utegnilo motiti slavnost.

Ako se je kljubu temu dne 3. junija in naslednje dni javni mir in red v Ljubljani na obžalovanja vreden način motil, je to le proizvod pretiranega in po obsodbe vrednem hujskanju zapeljanega narodnega čuvstva, katero naposled v najjednostavnostnejih in najnaravnostnejih dejanjih vidi zlobno izzivanje, nikakor pa to ni posledica zanemarjanja katerega koli oblastva (oho! na levi) niti mestne občine Ljubljanske. (Čujte! čujte! na levici.) Oblastva v Ljubljani, posebno pa magistrat z županom na čelu, kot eksekutivni organ mestnega zbora, so po predloženih mi izvešjih svoje dolžnosti nasproti cestnim neredom v polni meri izpolnjevali. (Čujte! na desni.) Njih neumornemu, vsestranskemu delovanju, katero sta hvalevredno podpirala c. kr. vojaški komando in vojaška garnizija v Ljubljani, mora se pripisovati, da cestne

LISTEK.

Andrej Kólosov.

(Ruski spisal I. S. Turgenev, preložil Osamélec.)
(Dalje.)

Ne vem, kako sem dospel do znane hišice; pomnim, da sem se mej potjo večkrat usedel, da se oddahnem — ne od utrujenosti, od razburjenja. Ustopil sem v sprednjo sobo in nisem mogel spregovoriti še jedne besede, ko so se že odprla vrata iz dvorane in mi je Bara nasproti prihitela. — „Vender,“ dejala je s treščočim glasom: — Kdê pa je Andrej Nikolajevič? — „Kolosov ni prišel . . .“ zamrmral sem s silo. — „Ni prišel?“ ponovila je ona. — „Da . . . on mi je naročil, da vam povem, kâ so . . . ga zadržali . . .“ V istini nisem sam vedel, kaj sem govoril in oči nisem smel privzdigniti. Bara stala je mirno in tiho pred mano. Pogledal sem jo: obrnila je glavo v stran; dve veliki solzi zaronili sta jej počasi po lici. V izrazi njenega obličja bilo je toliko nepričakovane, grenke bridkosti; borba sramožljivosti, gorja, zaupanja v vá-me ka-

zala se mi je tako omeščujoče v nevoljnem majanji njene bedne glave, da mi je srce zatrepetal. Stopil sem malo naprej . . . — živo je vzdrltel in odhitela. V dvorani srečal me je Ivan Semenič. — „Kaj je to, dragi, vi ste sami?“ vprašal me je čudno zamežikavši z levim očesom. — „Sam,“ odgovoril sem jaz v zadregi. Sidorenko se je najedenkrat zahotel ter odšel v drugo sobo. Nikdar nisem bil še v tako neumnem položaji — zlodej vedi kaka uganka! A storiti moral sem nekaj. Začel sem hoditi sem ter tja po sobi. — „Čemu, mi slil sem, se je ta debeli mrjasec zasmejal?“ Matrena Semenovna prišla je z nogovico v rokah v dvorano ter se usedla k oknu. Jel sem se pogovarjati z njo. — Mej tem prinesli so čaj. Bara prišla je z vrha, blede in otožna. Upokojeni poročnik jezil se je radi Kolosova. — „Jaz vem, govoril je: — „Kak gosjak je on,“ zdaj, mislim jaz, ga čaj s kolačem ne vabi semkaj! Bara je hitro ustala in odšla. Ivan Semenič pogledal je za njo in hudomušno zažvižgal. Nerazumljivo sem ga pogledal. — „Menda vender, mislil sem si, on ne ve vsega?“ Poročnik pa je, kakor da bi bil uganil moje misli,

potrdujoče pokimal z glavo. Takoj po čaji sem ustal ter se poslovil. — „Vas, bratec, bomo še kedaj videli,“ dejal je poročnik. Odgovoril nisem ne besede . . . začel sem se bati tega človeka. Na pragu zgrabila je neka hladna, drhteča roka mojo roko; ozrl sem se: Bara. — „Jaz moram govoriti z vami,“ zašepetala je. — „Pridite jutri popreje naravnost na vrt. Po obedu pupa spi; motil naju ne bo nihče.“ Molče stisnil sem jej roko — in razšla sva se.

Drugi dan ob treh popoldne bil sem že na vrtu Ivana Semeniča. Zjutraj nisem videl Kolosova, dasi je prišel k meni. Bil je jesensk, siv dan, a gorak in tih. Rumene, tanke bilke zibale so se otožno nad obledelo travo; po temnorjavem, golem večjevi leševja skakale so bistre sinice; zapozneli skorjanci begali so hitro po stezicah; tu pa tam mej zelenjem stiskal se je previdno zajec; čreda lazila je leno po strnišči. Našel sem Baro na vrtu pod jablano na klopici; imela je na sebi temno, malo zmečkano krilo; v utrujenem njenem pogledu, na brezskrbno počesanih laseh izražala se je nehlinjena bolest.

demonstracije neso bile drugega, nego nagromadenje velike množice, pust hrup in da se nikjer ni škodovala ni osoba ni imetek. Mestna občina je pa Anastazija Grūna spomenik tudi dejansko vzela v varstvo ter takoj po slavnosti razkritja policaja tjakaj na stražo postavila. (Smeh na levi in klici: Turnverein je to plačal!) in ko je pobalinska roka spomenik onesnažila, dala ga je takoj osnažiti. Po dejanski popolnem pravilnem postopanju mestnih organov Ljubljanskih za cestnih izgradov, je že razvidno, da je mestni zastop neosnovanost svojih sklepov z dne 1. junija sam takoj spoznal in je primerno dejanski popravil z njih lastnim postopanjem. Interpretacija, katero je mestni zbor s sklepom dne 9. junija glede prejšnjih sklepov poskusil in jo meni po osebno došlem županu objavil, dokazuje na dalje, da se je mestnemu zboru zopet povrnila popolna zavest njegovega stališča in njegovih dolžnostij v upravnem državnem organizmu, (Smeh in klici na levi: To je izvrstno!) in za gotovo se sme pričakovati, da v svojem bodočem postopanju niti za trenutek ne bode negotov in neodločen glede izpolnjevanja svojih dolžnostij.

V kolikor so pa gospodje interpelantje mene vprašali, katerih sredstev se mislim posluževati, da se zopet zadobi neobhodno jamstvo za javni mir in red, ki sta vsled postopanja mestnega zbora Ljubljanskega v najresnejši nevarnosti — morem le odgovorjati, da vsled postopanja mestnega zbora Ljubljanskega ne vidim nobene nevarnosti za javni mir in red, niti v sedanjosti, niti v bodočnosti, (Hrup na levi, predsednik pozvonil.) torej tudi nobenega povoda, da bi v tej zadevi rabil posebna sredstva.

V kolikor sem pa bil vprašan, s kakimi sredstvi mislim najgloblje razžaljenim, v najplemenitejših čustvih zadetim Nemcem v Avstriji dobiti zadoščenja, moram izražati le dvojbo, ki gotovo ni neopravičena: se li avstrijski Nemci po postopanju ljudske množice v Ljubljani, obstoječe večinoma iz šolarjev, vajencev in pouličnih dečakov (Smeh in klici: S prištetim mestnim zborom!) res čutijo razžaljene in v najplemenitejših čustvih zadete. Ko bi to vender le bilo, moral bi razžaljenim in zadetim na prosto voljo puščati, da policijske kazni, ki so izgreznike že zadele, ali jih pa še bodo, zmatrajo za tisto zadoščenje, ki se jim po dokazanih razmerah in v okviru zakonov dati more. (Živahno priznanje in ploskanje na desni, hrup na levi.)

Dr. Menger je po tem „ledenem curku“ predlagal, da bi se o tem odgovoru v prihodnji seji vršila debata, a njegov predlog se je odklonil in s tem so naših nemškutarjev vesele nade pokopane.

Iz Rusije (Izv. dop. 28. maja st. st.)

V št. 117 Vašega cenjenega lista čitam o zaroti proti bolgarskemu knezu „podrobnosti“, ki so jih pa vse podrobno izmislili sedanji sovražni Rusiji bolgarski pravitelji. Na konci tega poročila čitam, da je „nekda tudi ruska vlada čestitala knezu“, da se zarotnikom ni posrečilo usmrtiti ga.

Dovolite mi to stvar popraviti. Jaz vsak dan čitam pet ruskih „gazet“, v njih številu i „Pravitel'stvennij Věstnik“, no ni v jednej iz njih nesem čital nič podobnega, kar Vi pripovedujete po nemških listih o tej „zaroti“. Hočem Vam stvar objasniti, kakor je opisana v oficijoznih „Moskovskih Vě-

domostjah“, katero poročilo ste ponatisnili „Novoje Vremja“ i „Novosti“ od črke do črke, in te trije listi so največji po obliki in po uplivu v Rusiji.

„Moskovskim Vědom.“ piše njih dopisnik iz Burgasa o zaroti štabkapitana Nabokova sledeče: „Agenti bolgarske vlade so z dne prihoda štabkapitana Nabokova videli v njem ruskega agenta, ne glede na to, da je on javno hodil v ruske uniforme in se ni nikomur skrival. (Nabokov je poprej služil v Vstočnej Rumeliji in se je odpravil odtod, ko se je začelo „objedinjenje obojih Bolgarij“, v Rusijo. Spomladi letos pa je vzel dopust in se odpravil v Bolgarijo na lov in obiskat svoje stare znanke. On je strasten lovec). Gosp. Nabokov je nekolikokrat na javnih mestih govoril o „bezobrazijah“, tvorečih se v Bolgariji in o žalostnih odnosajih njene vlade k Rusiji; on se seveda ni mogel zdržati očitanja glede postopanja sedanje vlade, kakor Rus, a razen tega, kot častnik, služivši v vrstah rumelijske vojske. Prisotni so njemu skoro vselej pritrjevali. Vlada je sklenila, izbežati se tega nezvanega kritika in v tem smislu so se dobili iz Sofije čisto kategorični navodi in vlada je to stvar tako-le izpolnila. V torek, 6. maja, o času, ko so bili v stanovanji Nabokova nekateri gosti, v njih številu črnogorski svečenik Dragović, so vojaki nenadoma okrožili dom Nabokova in objavili njemu, da je „aretovan“. Ne glede na energično zastopništvo ruskega konzula, ki je takoj telegrafoval v Petrograd in Carigrad, bilo je objavljeno Nabokovu, da bode sprašan in terjali so od njega, da bi oddal sabljo, ki jo je imel pri sebi, ko so ga prijeli. G. Nabokov je obljubil, da on sodniku ne pove nič, dokler mu ne zapove ruski konzul in da sabljo ne odda. Takrat so mu sabljo iztrgali s silo in straža, ki je bila dozda pred domom, postavljena je bila v dom. Na protest konzula ni bilo odgovora cela dva dni. 9. maja pripeljal se je knez Battenbergski v Burgas in ruski konzul je terjati takoj avdiencije. Knez ga je vsprejel prav ljubeznjivo in konzul je terjati, da se ima Nabokov takoj osvoboditi in da je dejanje bolgarske vlade protivno traktatom mej Rusijo in Bolgarijo. Knez je odgovarjal na terjatje g. Emeljanova uklončivo (ausweichend). Mej drugim je rekel, da so bolgarsko-ruski traktati tako složni, da jih dozda neso mogli izučiti popolnoma in da jih ne razume, kakor se gré, zato „ils faisaient tantôt trop de zèle et tantôt pas assez“ (včasih so bili preveč goreči, včasih premalo). Tak vzgled kneza bolgarskega in general-gubernatorja Vstočnej Rumeliji je zares karakterističen. G. Emeljanov je ponovil svojo terjatev, no brez uspeha, ker se je knez zaprl v svoje konstitucijske dolžnosti. Mej tem so bile iz Peterburga in Carigrada v našem konzulstvu dobili povelja, brez odlašanja terjati osvobojenje Nabokova in Črnogorca Dragovića, (kakor je znano, stoje za granico Črnogorci pod našim pokroviteljstvom). G. Emeljanov je ponovil terjatev v najbolj kategoričnej formi in Nabokova so osvobodili; konzul je jamčil, da Nabokov ne uide iz Burgasa do končanja preiskave. Dragovića pa neso osvobodili, češ, da Rusija nema pravice za Črnogorca potezati se.“

Iz tega torej vidite, da o zaroti ni ne duha ne sluha in da so vse „podrobnosti“ izmišljene. Smešno je še bolj poročilo nemških in bolgarofilskih listov, da je rusko praviteljstvo „čestitalo knezu,

da se ni posrečilo zarotnikom umoriti ga.“ Kneza bolgarskega življenje je Rusiji tako malo potrebno, kakor njegova smrt. Kadar le hoče Rusija, se ga izbeži brez zarote ruskih štabkapitanov, kar tudi bode rano ali pozno. Torej želeli ruskemu oficiru, ubiti nemškega intriganta ni velika potrebnost, a še manj pride v glavo ruskeji vladi, veseliti se, da je knez živ. Na vrabce ne streljaj iz topov!

Po tem je jasno, da treba previdno čitati nemške liste, kadar govore o Rusiji ali Bolgariji; bodite prepričani, da, ako bom živ in zdrav, Vam bom vselej poročal o vsem iz Rusije, kar bi Vas moglo zanimati. Meni je tukaj vse vidneje, nego — prepelčarjem v „Wollzeile“ ali pa njih najemnikom v Bolgariji, ki po dnevi nosijo škatlje po ulicah, po noči pa pišejo in telegrafujejo v židovske Dunajske liste — „sensationsberichte“.

Krutorogov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. junija.

Število obrtnih nadzornikov se bode za tri pomnožilo. Kranjska, Koroška in Štajerska bode imele dva nadzornika, dočim sta sedaj Kranjska in Štajerska le jednega imeli, Koroško pa je nadzoroval tirolski obrtni nadzornik. Jeden nadzornik bode imel svoj sedež v Gradci, drugi v Celovci. Moravska bode za naprej imela dva obrtna nadzornika, do sedaj je samo jednega. Poleg tega se je nastavljal poseben nadzornik za brogarsko obrt po rekah in jezerih. Sedaj bode vseh obrtnih nadzornikov petnajst.

Vnanje države.

Nazadnje pa vendar le Bismarck igra važno ulogo v bavarskem prestolnem vprašanji. Ako so poročila nekaterih listov resnična, je težko drugače, da je Bismarck sam, če tudi ne neposredno priganjal, da se odstavi bavarski kralj. Pariški bankirji so bili nekda ponudili kralju 40 milijonov, da dozida gradove in poplača dolgove s pogojem, da Bavarska ostane nevtralna v kakej nemško-francoskeji vojni. Kralj je bil naročil nekaterim pridvornim osebam, da naj se pogajajo o tej stvari, kar pa neso storile, ampak so najbrž vso stvar ovadile Bismarcku. Naravno da se je nemškemu kancelarju potrebno zdelo, kralja hitro odstraniti. Kralj nekda ni bil več tako naudušen za zjedinjeno Nemčijo, kakor ob nemško-francoskeji vojni. Slaboumje kraljevo je tedaj nemškim diplomatom ravno prav prišlo. Kakor rečeno, tako pišejo razni listi, ker bi mrtvega kralja, ki se več brani ne more, radi očrnil, da bi tako opravičili odurno, najglobljeja pomilovanja vredno postopanje proti njemu.

Ruski listi se vsi bavijo z bolgarskim prestolnim govorom. „Journal de St. Petersburg“ pravi da knez ni skoro nič omenil mejnarodnih določeb, ki se tičejo obeh dežel. Nikakor bi pa ne bil smel tako govoriti o Srbiji. Ko bi bil imel več modrosti in manj prevzetnosti, vedeti bi bil moral, da je v interesu Bolgarije, da se tako ne žali Srbija že radi sosedstva ne. Kneza so vodili le osebni nagibi. „Novoje Vremja“ pravi, da je knezov prestolni govor smešno posnemanje prestolnih govorov ustavnih vladarjev, katero je prečital turški vazal. „Novosti“ mislijo da bode vsled zgube ruskega prijateljstva in slabih financ kmalu sedaj neznatna opozicija dobila večino. „St. Peterbugskija Vjedomosti“ so pa baš nasprotnega mnenja. Rusija si je ustvarila drugo Srbijo; avstro-nemško prijateljstvo mora dovolj drago plačevati. Nikakor ne smemo prezreti, da so se diplomati udeležili otvorjenja bolgarskega

Dalje v prilogi.

Vsedel sem se poleg nje. Molčala sva oba. Dolgo vrtila je v roki neko vejico, naklonila glavo in rekla: „Andrej Nikolajevič.“ Jaz sem takoj spoznal po premikanji njenih ustnic, da se pripravlja na jok; začel sem jo tolažiti, ognjeno jo uverjati o udanosti Andreja... Poslušala me je, otožno majala z glavo, izgovarjala nerazumne besede in ta koj zopet umolkala, a jokala nij. Prvi trenotki, katerih sem se najbolj bal, prošli so dosti srečno. Jela je malo govoriti o Andreji. — „Jaz vem, da me zdaj več ne ljubi,“ ponavljala je: — „Bog bodi z njim!... Jaz si ne morem misliti, kako bom živel brez njega... Vse noči ne spim, samo jokam... Kaj mi je storiti!... Kaj mi je storiti?...“ Oči napolnile so se jej s solzami. „Kazal se mi je tako dobrega... in lej...“ Bara si je utrla solzo, pokašnila in se poravnala. „Davno zdi se mi, nadaljevala je: — bral mi je iz Puškina, sedel je z menoj na tej klopi...“ Najivna zgovornost Barina me je vznemirjala; molče poslušal sem njene izpovedi: duša moja polnila se je polagoma z grenkim, mučljivim blaženstvom; odvrnil nijsem očij od tega bledega obraza, od teh dolgih, mokrih

vejic, od polu razkritih, na lahno osušenih ustnic... Poleg tega pa sem čutil... Ali vam ugaja, da poslušate kratek prihološki opis mojih tedanjih čustev? Prvič mučila me je misel, da me ne ljubi, da ne trpi Bara radi mene; drugič me je radovalo njeno zaupanje; vedel sem, da mi bo hvaležna zato, ker sem jej dal priložnost izpovedati svoje gorje; tretjič dal sem si besedo, da bom zopet zblizal Kolosova in Baro, in veselilo me je spoznanje mojega velikodušja... četrtič upal sem s svojo nesebičnostjo ganiti Baro — a tam... Vi vidite, da sebi ne prizanašam; hvala Bogu, saj je čas! A čuj, v zvoniku... skega samostana odbila je peta ura; večer se je hitro približal. Bara ustala je brzo, stisnila mi v roko pisemce in odšla domov. Dohitel sem jo, obetal sam jej pripeljati Andreja, in tiho, kakor srečen ljubimec, skočil skozi vratica na plano. Na listku bile so z neravnimi potezami zapisane besede: „milostivemu gospodu Andreju Nikolajeviču.“

Koj drugi dan, rano zjutraj, šel sem h Kolosovu. Priznavam, dasi sem sebe uverjal, da moje namere niso samo blage, temveč v obče izpolnene

vsled velikodušne nesebičnosti, čutil sem vender-le neko neukretnost in bojazen. Prišel sem h Kolosovu. Pri njem sedel je neki Puziricin, neizstudiran dijak, jeden iz pisateljev onih romanov, ki so poznati pod imenom „moskovski“ ali „sivi“. Puziricin bil je jako dober in boječ človek in vedno pripravljel se je, da ustopi k husarjem, ne glede na svojih triintrideset let. Pripadal je čislui onih ljudij, ki morajo vsakih štirindvajset ur povedati frazo kakor: „Vse, kar je krasno, gine v bajnem sveti, to je usoda krasnega na sveti,“ radi tega, da ves ostali čas dneva s podvojeno prijetnostjo kade iz pipe v krogu „dobrih tovarišev“. Zato imenovali so ga tudi idealista. Ta Puziricin torej sedel je pri Kolosovu ter mu čital neki „odlomek“. Poslušal sem; govorilo se je o mladeniči, ki je ljubil devoj, jo ubil itd. konečno je Puziricin zvršil in odšel. Njegov nelepi umotvor, vzvišeno-kričeči glas, v obče njegova prisotnost vzbudila je v Kolosovu zasmehujočo razdraženost. Čutil sem, da nijsem prišel o pravem časi, a nekaj se je moralo storiti; brez nobenih uvodov izročil sem Kolosovu pismo Barino.

(Dalje prih.)

sobranja. To je udarec proti Rusiji na slovanskem vzhodu. — Pred pol leta bilo je več ruskih častnikov v Varšavi priredilo velik banket v čast bolgarskim zmagam v vojni proti Srbiji. Proti udeležiteljem tega banketa začela se je bila preiskava in sedaj so vsi dotični častniki dobili strogi ukor.

Francoski ministerski predsednik izročil je predvčeraj kardinalski baret trem novoimenovanim francoskim kardinalom. Bernardou rekel je v svojem govoru: „Nam podeljeno dostojanstvo dela dolžnost do cerkve in Francije še svetelše. Kot francoski kardinali ne bomo prenehali prositi Boga za Francijo. Nauk naš bode nauk Kristov: „Pokorščina božjim in človeškim zakonom. Spoštovanje obstoječih oblastev.“ Predsednik Grevy se je zahvalil za izraženo mišljenje, katero bode spravilo cerkev s Francijo.

Nemški cesar ostavil je včeraj Berolin. Tri tedne bode bival v Emsu, štiri dni v Coblenzu, pet dni na otoku Mainau-u, tri tedne v Gasteinu. Na povratnem potu ustavil se bode cesar dva dni v Ischlu in jeden dan v Solnogradu. Sredi avgusta pride cesar v Babelsberg. Letos se bode tedaj nemški cesar zopet sešel z avstrijskim. Bismarck odšel je v Ischl v toplice.

Delavski štrajki se silno širijo v **Belgiji**. Delavci so v več krajih že poškodovali stroje, da tako še drugi delati ne morejo. Ravnatelj rudnika Rivages-Produitskega hoteli so delavci ubiti, pa jim je ušel. Delavci so oropali več pekovskih prodajalnic. Zandamerija je dela 23 oseb v zapor, katere so pa hoteli drugi delavci osvoboditi. V več krajih so se slišali klici: „Živela republika!“

Pri volitvah za **holandsko** zbornico bilo je voljenih 46 liberalcev, 34 protiliberalcev. Za 6 mandator so ožje volitve. Jeden sedež bodo liberalci pridobili še pri ožjih volitvah. Tako bode v zbornici 47 liberalcev in 39 protiliberalcev. Dosedaj sta pa obe stranki v zbornici imeli jednako število zastopnikov.

Angleški ministerski predsednik Gladstone podal se je že na volilno agitacijo. Ko se je imel odpeljati proti severu, zbralo se je mnogo naroda na Pancraskem kolodvoru, da ga pozdravi. Gladstone imel je naučusen govor iz salonskega voza. Nasprotniki nečajo dovoliti Ircem samouprave, rekel je, in celo stvar na vse mogoče načine zavijajo. Trdijo, da se Ircem ne more nič zaupati. On pa misli, da je treba poskusiti vladati z ljubeznijo in zaupljivostjo, še le potem pride sila na vrsto, če se z lepa nič ne doseže. Volitve morajo odločiti, ali se hoče na Irskem s prizanesljivostjo ali s silo vladati. To je poglavito vprašanje, drugo le slepilo.

Pogajanja mej angleško, egiptovsko vlado in družbo **sueškega** prekopa zastran razširjenja prekopa bodo kmalu končana. Egiptovska vlada je popustila svoje zahtevanje, da bi se jej privolilo nekaj odstotkov od povišanja dohodkov, družba je pa izjavila, da je pripravljena, kupiti zemljo za razširjenje, samo za ceno zemlje se še neso sporazumeli.

Dopisi.

Od dolenjske meje v juniji. — (Pre-mišljevanja o našem narodnem življenji in njega razmerah.) Zadnji čas je narodno socijalno ali društveno življenje mej nami Slovenci z ozirom na splošno narodno korist, to je narodno izomiko in probujenje narodne zavesti, — v zelo neugodnem stanu. In to ponovim, če hočete, gospod urednik, še jedenkrat! A čemu ponavljati. Prepričanje o vsem tem je marsikomu in marsikje rodilo dokazov, tehtnih dokazov: da smo Slovenci v omenjenem oziru — slabo preskrbljeni!

Ozrimo se le po naših „slovenskih pokrajinah“ — in prestejmo tiste trge in vasi, ki imajo kakšno „bralno ali pevsko društvo“, „narodno požarno brambo“ — takozvane „prostovoljne“ baže! i dr.

Kaka razmera pač mej številom teh — in za tem mej številom onih krajev, ki še — kaj bi dejal, niti par slovenskih časopisov ne premorejo, mej tem, ko v njih o kace „društvu“ niti duha — in tako seveda tudi menda — pravega pojma najti ni! — Človek moral bi molčati o stvari, a facta loquuntur in — kaj potrebujemo dokazov več!?

To je tedaj nedostatek, ki našemu narodnjaštvu — našej stvari toliko škoduje, kakor ne kmalu katera — podedovana bolezen. Sicer smo Slovenci — to smemo naravnost priznati! — z Nirvano lenobe kaj radi v prijateljstvu, razen tega pa še več ali manj samoljubni in neprevidni, ali za stvar samo pa — izredno zaspani. Da po tem v napredku sami sebi kamenje in polena pod noge mečemo, je čisto razumljivo! Seveda jih je dosta taci, ki tega niti izprevideti nečajo, kam li, da bi jim mar bilo resno delo! . . .

Otrok, zapustivši ljudsko šolo in prišedši domov, kjer mu je jedenkrat postati priprost kmetijski gospodar, delavec, hlapec ali navaden dninar, ohrani si pač le malo časa svoje v ljudski šoli pridobljene nauke, — in čez par let ne smemo znabiti od njega

druzega pričakovati ali zahtevati, nego da zna popisati svoje ime, par števil, a brati pa — „komaj zadostno“! Kje, vprašajmo se zdaj, naj se ta naš priprosti kmetijski fant duševno dalje izobražuje, kje naj se mu um bistri itd.?

Saj mu ni blizu človeka, ki bi mu zdaj pot omike, zavednosti dalje kazal in ga poučeval o začetnih virih plodonosnih nauk! . . . Neverjetno, da dejali bi nemogoče, a resnično! — Stvar bila bi vsa druga, ko bi imeli več narodnih društev! Naj so si potem že „bralna“, „pevska“ ali „požarna“ itd. — Sad, ki ga to ali ono rodi, pokaže se kmalu! Ozreti treba se je le malo krog sebe, in takoj se vidi dokazi preobite koristi z ozirom na duševni blagor priprostega našega naroda tam, kjer kako društvo obstaja, nasprotno pa vlada ondi, kjer tega ali onega ni, — mlačnost, nesloga mej posamezniki, koristolovstvo, bahaštvo, kričanje in več drugih jednaci maloznamenitih „taužent rož“ katere krasé nekatere velikane, ki bi jim popred vse bolj pristojalo nego — gospodske hlače in — nemška čvekarija najnovejše fačone! Pač bi tu lahko lamentirali: Narod očistite peg, — opilite ostudno mu rujo — peklenske neizobraženosti, katero nam sovražnik vedno v obraz meče.

Društvo nam manjka, ljudstvu izomike, — stvari sami pa — podpore! Društva snujmo, Slovenci! Delati je treba za narod, potem se bode moglo kaj sadu v narodu pričakovati. A z mlačnostjo in praznimi frazami še ni nič doseženega.

Društvo nam manjka! Neverjetno, a resnično! Upajmo, da bode danes leto v tem oziru bolje!

Dolenjski pohajkovelec.

Domače stvari.

— (Umrl) je dne 17. t. m. pri sv. Križi pri Kostanjevici za sušico g. Ivan Oštir, bogoslovec I. leta. Kakor se nam piše, bil je pokojnik izmed onih redkih mladeničev, ki se je iz idejalnih nagibov posvetil duhovskemu stanu, bil uzorno priden, učil se tujih jezikov, zlasti slovanskih, bil neprenehoma slovstveno delujoč in obetal je postati izvrsten pripovedovalec, da nam ga ni pokosila smrt v 22. letu njegove dobe. Lahka mu zemljica!

— (Na Vihniki) bile so preteklo sredo in četrtek občinske volitve. Agitacija narodne in nemškutarke stranke, katera slednja je vse svoje sile napela, bila je tolika, da kaj jednacega v vsej Kranjski ni. V III. razredu prišlo je 482 volilcev volit in volitev je trajala od srede zjutraj 8. ure do četrtega zjutraj 7. ure neprenehoma. V četrtek volila sta drugi in prvi razred. Nemškutarjem se je z najgršimi sredstvi posrečilo, da so v III. razredu z dvema glasoma večine zmagali, ker so narodni stranki okoli 40 glasov po krivem zavrgli. Povedali so se nam nekateri slučajji in priznavati moramo, da je ravnanje gospodov nemškutarjev v nebo kričoč, v nekaterih slučajjih pa tako smešno, da ne sodi na Vrhniko, pač pa v Krähwinkel. Proti volitvi se bode gotovo uložil protest in potem bode še jedenkrat boj na volišči. Ko bi pri sedanjih volitvi ostalo, imeli bi obe stranki jednako število glasov.

— („Ein alter Oesterreicher“. — Pri-nos k slovenskemu uradovanju!) Pretečeni teden vršila se je pri neke sodniji na Dolenjskem, recimo v Z., civilna pravda, ki je v marsičem zanimiva za nas, stranki, tožnik kakor zatoženec, bili sta zastopani po odvetniku, tožnika je zastopal odvetnik iz Ljubljane, toženega pa odvetnik iz Rudolfovega. Ljubljanski odvetnik, ki je tudi tožbo uložil v slovenskem jeziku, narekoval je vse svoje pravdne govore v slovenskem, Novomeški odvetnik pa, ki se zmatra po svojih lastnih besedah „für einen alten Oesterreicher“, pa vse svoje govore v nemškem jeziku. Ne bi se temu toliko čutili, da ni ta mož znan narodnjak, a to nas je v resnici kar osupnilo. Kolikokrat se pritožujemo, da se naša sodišča še vedno branijo uradovati izključno slovenski; moške pa, ki bi morali ne le pospeševati slovensko uradovanje, ter mu gladiti pot, pa tirajo stvar „ad absurdum“.

— (V Pazinu), to je v mestu samem, zmagala je pri volitvah dne 16. in 17. t. m. narodna hrvatska stranka sijajno. Obširneje o tej volitvi v prihodnji številki.

— (Akademična podružnica Graška) družbe sv. Cirila in Metoda ima svoje II. izredno zborovanje v ponedeljek dne 21. t. m. v gostilni „zum wilden Mann“ ob 8. uri zvečer. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. II. Volitev podružničnih za-

stopnikov pri I. velikej skupšini družbe v Ljubljani (5. julija t. l.) III. Slučajnosti. Gosti dobro došli.

— (Dodatek k reviziji šolskih knjižnic.) Naučno ministerstvo je, kakor je znano, z razpisom od 16. decembra 1885. l. št. 23324 ukazalo, naj se pregledajo vse šolske knjižnice ter iz njih odpravijo vse knjige, katere v patriotičnem, verskem ali nraevnem oziru vzbujajo kakšne pomisleke. Z razpisom od dne 14. marcija 1886. l., oziroma z razpisom od dne 16. marcija 1886. l. je nadalje c. k. naučno ministerstvo zapovedalo, naj se pregledajo in v zmlu naučno-ministerskega razpisa od 16. dec. 1885. l. vseh šolskih knjižnic odstranijo nasledni spisi: a) „Heredität der Kleinen. Unter dem Schutze des h. Karl Borromäus in Königgrätz“; b) „Agnes, der Engel von Paltenthal“; c) „Sendbote des göttlichen Herzens Jesu“. Monatsschrift des Gebetsapostolats, herausgegeben von Josef Malfatti, Priester der Gesellschaft Jesu. Innsbruck. — Kakor čujemo, ukazano je vsem okrajnim šolskim svetom, in okrajnim šolskim nadzornikom te knjige izobčiti iz šolskih knjižnic. Pripoveduje se nam, da je „Sendbote“ zlasti na neki Ljubljanski ljudski šoli močno razširjen.

— (Prizori iz otroškega življenja.) Spisal Anton Funtek. 1886. Založila „Narodna šola“ v Ljubljani. Tiskal Matej Grubbauer v Linzu. To je naslov jako lični knjižici, ki bode s svojimi pisanimi podobami in izvrstno vsebino (Pri kokoshih. Dobrotna Minka. Mali zaspanček. Bodi oprezen. Pri golobih. Lačni psiček. V kuhinji. Štirje godci. Umetnik. Deček z opico. Poredna dečka. Trije vojaki.) vzbudila pravo radost mej nežno mladino. Stariši in odgojitelji naj hitro sežejo pe tej knjigi, ki naj stopi na mesto nemških „Bilderbücher.“ Hvala „Narodni šoli“, da je pričela to velepotrebno delo, hvala pa tudi gosp. Funteku, ki je svojo nalogo izborna rešil. Knjiga stoji 20 kr., po pošti 25 kr.

— (Milanska roža ali „pelagra“) na Goriškem močno napreduje. Ljudstvo v Furlaniji nema kaj jesti razen pičle polente, ki jedenkrat kuhana mora služiti cel dan in dva dni kot jedina hrana vsi družini. Ministerstvo poslalo je v Gorico zdravnikov, da bi to bolezen študirali v tukajšnji bolnišnici. Posebna komisija odšla je tudi v Furlanijo, da bi pregledala na mestu stanje ubogega ljudstva. Komisijino poročilo je prežalostno; v nekaterih občinah, posebno v Flumicelu, je vse bolno ali pa ima prve znake bolezni od dojenca na materinih prsih do starca, ki omahuje ob palici. Rekli so, da statistika je tu nepotrebna, ker ves kraj je le obširna bolnišnica brez zdravil in brez zdravnikov, to je brez tečne hrane, ki bi obvarovala človeku telesno moč.

— (V Domžalah) so te dni gosp. Mateja Janežiča zopet županom izvolili, občinskima svetovalcema pa gg. Ivana Kuralta in Val. Habjana.

— (Strela) udarila je predpretekli petek dne 4. junija t. l. v kozolec gosp. B. Bohinjca v Braslovčah. Ogenj razširil se je v petih minutah tako močno, da ni bilo mogoče čisto nič oteti. Omenjeni bil je pri Graški zavarovalnici zavarovan.

— (Samomor.) V Tešni vasi v Savinjski dolini obesila se je te dni siletna starka.

— (Premeščenje mej učiteljstvom na Kranjskem.) Nadučitelj g. Ivan Poženel z Unca na Rakek, g. Peter Repič, učitelj v Cerknici, pride na Unec, g. Avgust Kleč z Rakeka v Cerknico. — Umrl je Josip Stupar, umirovljen učitelj v Ljubljani.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 19. junija. „Wiener Zeitung“ objavljaja sankcionovani zakon o črni vojski.

Monakovo 19. junija. Avstrijski cesarjevič semkaj dospel. Vsprejeli so ga principi Luitpold, Leopold, Ludovik, Alfonz, vojvoda Ludovik, vsi v avstrijskih uniformah. Rudolf, v galauniformi svojega bavarskega polka težkih konjikov, objel in poljubil je princa vladarja, šel ob častni kompaniji in se potem z Luitpoldom v „grande gala“ kočiji peljal v Leopoldovo palačo, kjer je izstopil. Množica ga je udano pozdravljala.

Monakovo 18. junija. Naval k mrtvemu kralju nepopisen. Posebno veliko ljudstva prihaja s hribov in s Tirolskega. Iz slednje dežele prišel je drvar Schlund, kateremu je

kralj nekaj podaril briljanten prstan. Solzeč se pokleknil je pred krsto. Tudi sicer veliko ganljivih prizorov pred katafalkom.

Rim 18. junija. V občini Codigoro, s 3000 prebivalci (provincija Ferrara) začela je kolera z grozovito silo. Vsak dan po 20 in več slučajev.

Rim 19. junija. Mej bersaglierskim batalijonom, ki je v Vittorii, zbolelo je, kakor konstatovano, 7 mož za kolero. Zaukazalo se je, da morajo vojaki bivati v šotorih. Iz Padove odšla nadzorovalna komisija v Vittorio.

Razširjeno zdravilo. Množeca se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o uspešnej uporabi tega sredstva proti protinu, trganju in vsem boleznim vsled prehlada. Steklenica 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerij-skih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (20—4)

Poslano.

Lepa prilika ponuja se p. n. občinstvu kupiti si razno blago jako po ceni. Treba se je obrniti samo na L. Storch a v Brnu na Moravskem, Dominikanske ulice št. 42. Posebno je za kupovalce ugodno, da se ni bati, da bi bil kdo osleparjen, ker se denar takoj povrne, ko bi blago ne ugajalo. Sicer pa opozorujemo na inserat v današnji številki.

Poslano.

Bolezni vsake vrste, zlasti bolezni živcev, padice, bolečine v želodci, nervozno žumenje po ušesih, trganje po ušesih, slab posluh, glavobolje, migrene, bledice in mrtvice ozdravlja po racionalnej zanesljivi metodi. Pri bolnih na pljučah in nadušljivih dosežemo v štirih tednih čudovite uspehe. Prosimo obširno poročilo poslati nam s pridejano marko za odgovor. (708—29)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Darila „Narodni Šoli“.

V prijetno dolžnost si štejemo, javno izreči prisrčno zahvalo za podpore, katere so se v tekočem šolskem letu blagohotno naklonile „Narodni Šoli“.

Visoki deželni zbor je prisodil v društvene namene 100 gld. — kr.

Slavno mestno županstvo je naukazalo vsled sklepa velesl. mestnega zbora v 2 obrok-kih plačilne podpore 200 „ — „

Slavna kranjska hranilnica pa je volila v svojem obnem zboru dné 10. junija t. l. Po blagem posredovanju g. Iv. N. Horaka od slavne družbe meščanske vojašnice in od slav. pomočno obrtniškega društva 10 „ — „

Preblagorodni gospod dr. vitez Fran Močnik v Gradci je — kakor vsako leto — daroval 20 „ — „

Idrijska Čitalnica je mej svojimi člani nabrala in poslala v 2 zneskih 20 „ — „

Milostivi g. knezoškof Ljubljanski je pristopil kot ustanovnik in vrhu tega še daroval 30 „ — „

Od neimenovanega dobrotnika v Ljubljani G. profesor Klemenčič Jos. v Ljubljani. 10 „ — „

G. Novak Mihael, učitelj v Smihelu pri Novem mestu, je nabral pri dobrotnikih lanske leto 30 gld. in letos 20 „ — „

G. Koncilija Fran, nadučitelj v Žužemberku, je pri šolskih prijateljih nabral 31 „ 29 „

G. Dimnik Jakob, učitelj v Postojni, isto tako 9 „ 40 „

G. Funtek Anton, učitelj v Št. Vidu pri Zatični, isto tako 5 „ 12 „

Gdč. Arko Ivanka, učiteljica v Sodražici, isto tako 3 „ 50 „

Gdč. Župan Nežika, učiteljica na Bledu, nabrala 2 „ 50 „

Od dobrotnikov v Št. Rupertu 2 „ — „

Skupaj 683 gld. 81 kr.

Iz tega zaklada se je kupavalo šolsko blago ser razposlalo 174 šolam in ljudskim učiteljem.

Društvo bodi milim dobrotnikom še na dalje toplo priporočano.

V Ljubljani, 17. junija 1886.

Za odbor „Narodne Šole“:

F. Stegnar.

Zahvala.

Prostovoljna požarna bramba v Krškem si šteje v prijetno dolžnost, javnim potom izreči najprisrčnejšo zahvalo preblagorodni gospej Josipini Hočevarjevi v Krškem za velikodušni dar v znesku 500 gld. Bog ohrani blago ter obče znano dobrotnico še mnogo let.

Krška prostovoljna požarna bramba.

(444) Anton Rupert, načelnik.

Tuji:

18. junija.

Pri **Stenu:** Deutsch iz Grada. — Sedlitzky iz Gorice.

Pri **Mallat:** Preitlahner, Schönwetter z Dunaja. — Eichberg iz Budimpešte. — Glass z Dunaja. — Kobler iz Reke. — Berner z Dunaja.

Pri **cesarji avstrijskem:** Mayer z Dunaja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Neb	Mo-krina v mm.
18. junija.	7. zjutraj	732.08 mm.	16.0° C	sl. jz.	jas.	16.70 mm.
	2. pop.	730.33 mm.	18.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	731.19 mm.	12.8° C	sl. vzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 15.5°, za 30° pod normalom.

Dunajska borza

dné 19. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85	gld. 20	kr.
Srebrna renta	85	„ 85	„
Zlata renta	116	„ 90	„
5% marena renta	102	„ —	„
Akcije narodne banke	878	„ —	„
Kreditne akcije	280	„ 50	„
London	126	„ 20	„
Srebro	—	„ —	„
Napol.	10	„ — 1/2	„
C. kr. cekini	5	„ 94	„
Nemške marke	61	„ 97 1/2	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld. 130	„
Državne srečke iz l. 1864	100	gld. 168	„
Ogrska zlata renta 4%	106	„ 05	„
Ogrska papirna renta 5%	94	„ 70	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	„ 20	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld. 117	„
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	„ —	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	120	„ —	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	„ 80	„
Kreditne srečke	100	gld. 176	„
Rudolfove srečke	10	„ 18	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	„ 116	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	203	„ —	„

Prežalostnim srcem naznanjamo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in rodoljubom, da je sinoči 17. t. m. ob 10 1/2. uri v noči po dolgi bolezni, previden s svetstvi, mirno v Gospodu zaspal v 44. letu svoje dobe gospod

Dr. ALOJZIJ GREGORIČ,

odvetnik in posestnik v Ptui, član okrajnega zastopa in okrajnega šolskega sveta, predsednik narodne Čitalnice, ud krajnih šolskih svetov pri sv. Vidu in v Selah i. t. d.

Pogreb prezgodaj umrlega boče v soboto 19. junija t. l. ob 5. uri popoldne. Sv. maše zadušnice služile se bodo v ponedeljek 21. t. m. ob 10. uri dopoldne v tukajšnji farni mestni cerkvi.

V Ptui, dné 18. junija 1886.

Alojzija Gregorič, roj. Thil, soproga.

Alojzij, Milan in Olga, otroci.

Anton Gregorič, brat. (445)

Tužnim srcem javljamo, da je Bogu vsemogočnemu dopalo, preljubljeno našo

MINKO

v nežnej starosti komaj 4 let po kratkem a mučnem bolehanju pozvati v oni boljši svet. Truplo pokojne preneslo se boče v 20. dan t. m. ob 4. uri popoldne iz mrtvašnice pri sv. Krištofu v lastno rakev.

V Ljubljani, 18. junija 1886.

(442) Žalujoča rodbina Jak.

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigo-tržnicah knjiga:

Die landwirtschaftlichen Gesetze u. Verordnungen des Herzogthums Krain.

Za poljedelce in gozdarje, politiške uradnike, občinske predstojnike, osebito za kranjske učitelje in učiteljske pripravnike. S pojasnili izdal na svetlo prof. Vilj. Linhart.

6 pól v 8°. Cena mehko vezani knjižici je 50, po pošti 55 kr.

Ta knjižica obseva vse poljedelske postavbe in ukaze za Kranjsko: postavbo za tiče varstvo, pokončavanje mršev, poljsko varstvo, za pokončavanje predence, v obrambo ribarenja itd., s primernimi privrednoslovnimi in poljedelskimi pojasnili. Tudi priložene razprave o „tičjem varstvu“, „predenci“, „umnem ribarstvu“, „strtni udi“ itd. obsejajo mnogo poučljivega in zanimivega. Dodatek razpravlja vrednost gozda in najvažnejše določbe gozdarskega zakona. Ker je gotovo topla žetel, da se razširja znanje poljedelskih postav, kajti take zbirke gleda teh postav smo dodaj „ogrežali“, bode ta knjiga istinito odpomogla živl. potrebi. Priporočamo jo torej vsem onim, ki se pečajo s poljedelstvom, osebito pa velečestiti duhovščini in kranjskemu učitelstvu.

Ig. pl. Kleinmayr et Fed. Bamberg knjigotržnica v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(357—4)

Kupi se

Fisharmonika.

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mloerh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Udano podpisani usoja si slavnemu občinstvu pripočeti svojo

delavnico

za stroje in kovinska dela

v Sv. Florijana ulicah št. 32 ali v Hrenovih ulicah št. 4.

za izdelovanje pip, posebno pip penilnic (Mousier-Pippen), sesalk, vijakov, ventilov, vodo- in parovodov, vseh delov za vodnjake, cerkvenih in drugih svečnikov, svetilnikov, strojev za izdelovanje klobas in vseh v to stroko spadajočih stvarij. Tudi izdeluje sobne brzoyave (Zimmertelegaph). Vsakovrstne poprave, tudi poprave šivalnih strojev prevzema ter ceno zaračunl. Z odličnim spoštovanjem

(360—2)

Fran Gogala.

Razglas.

Naznanja se, da boče z dovoljenjem visoke ces. kr. deželne vlade v Ljubljani dné 7. maja, št. 4469, navadni letni somenj sv. Janeza dan o Kresu v Škofji loki letos na soboto 26. junija prestavljen.

Škofja loka, 7. junija 1886.

Valentin Sušnik, župan.

(421—3)

A. Krejči, v Ljubljani.

Kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst modernih

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovine in zimsko obleko

čez poletje v shranjevanje. (199—13)

Išče se nevesta.

Mož v najboljših letih z lepim posestvom in dobro obrtnostjo v večjem kraju kranjske dežele išče si kakih 30 let staro družico življenja, katera bi imela vsaj 3000 gld. gotovega denarja. — Več se poizve pri upravništvu „Sloven kega Naroda“, kateremu naj se tudi pismene ponudbe pošiljajo v zaprtih listih z napisom „zakonska sreča“. (437—2)

Piccoli-eva esenca za želodec.

kateri pripravlja

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu doli se primeren odpust.

(348—60)

Cena steklenici 10 kr.

• Izdelovanje s parnimi stroji. •

ADOLF HAUPTMANN, Ljubljana, (285—9)

tovarna oljnatih barv, firnežev in lakov, priporoča k sezoni svojo dobro znano obrt za

pleskarska dela in napise.

• Solidna postrežba. — Najnižje cene. •

• Solski dreved. •

• Solnove ulice. •

≡ Pristni ≡

zdravilni malaga-sekt

po analizi ces. kr. poskušnje postaje za vina v Klosterneuburgu

jako dobra, prava malaga,
jako dobro krepilo za slabotne, bolne, okrevajoče, otroke itd.,
proti pomanjkanju krvi in slabemu želodcu izvrstno upliva.
V 1/2 in 1/4 originala nih steklenicah pod postavno deponirano
varstveno znamko

ŠPANSKE TRGOVINE Z VINOM

VINADOR

DUNAJ HAMBURG

po originalnih cenah a gld. 2.50 in gld. 1.30.

Medicinska malaga, naravna, carte blanche 1/4 steklenice gld. 2.—, 1/2 steklenice gld. 1.10. Dalje razna fina inozemska vina v originalnih steklenicah in po originalnih cenah.

V Ljubljani: pri gospodih: Josip Svoboda, lekar, Wilh. Mayr, lekar, H. L. Wenzel, prodajalec delikates, Gustav Treo, prodajalec specerijskega blaga. V Kranju: pri gospodu Fran Dolenz, trgovec specerijskega blaga. V Luki: pri gospodu Jurij Deisinger, trgovec specerijskega blaga. Na Bledu na jezeru (zdravišče): pri gospodu H. L. Wenzel, prodajalec delikates. (375—2)

Na znamko „VINADOR“ in zakonito deponirano varstveno znamko prosim natančno paziti, ker se le potem more jamčiti za absolutno pristnost in popolno dobroto.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlowska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštšina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naroče skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (83—19)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,
Kongresni trg, Gledališka stolba.

Pekarija, krčma in stanovanje

v hiši št. 89 v Postojini se dá v najem. Ponudbe naj se pošljejo A. Kraigher-ju v Postojini. (379—3)

Umetne (50—40)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Brnsko blago

za elegantno

poletno obleko

v odrezkih po 3-10 metra, to je 4 Dunajske vate, vsak odrezek

po samo gld. 4.80 iz jako fine
po samo gld. 7.— iz velefine
po samo gld. 10.50 iz najfinejše

ovčje volne,

ravno tako grebenasto sukno in blago za ogrtače razpošilja proti poštenu povzetju dobro znana zaloga sukna

SIEGEL-IMHOF v BRNU.

Izjava. Vsak odrezek je 310 metra dolg in 136 cm. širok, to je popolnem zadosti za celo moško obleko.

Znana solidnost in zmožnost gornje tvrdke je jamstvo, da se bode poslalo najbolje blago prav po izbranem vzorcu.

Ker mnogo sleparskih tvrdk slepari s tem, da trdi, da prodaja „Brnsko blago“, pošlje zgornja zaloga vzorce zastoj in franko. (204—13)

BUDIMSKA

Rákóczy

GRENČICA.

Priporoča se kot izvrstno čistilo vedno prijetnega upliva in ne neprijetnega ukusa.

Dobiva se po vseh špecerijskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi v skoraj vseh lekarnah in drogerijah, vedno na novo, natočena.

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

L. STORCH V BRNU,

Moravsko, Dominikanske ulice št. 42, (284—5)

pošilja proti poštenu povzetju, dokler se ne izprazne zaloga, sledeče blago mnogo ceneje, kakor stane izdelovanje.

Velika množina suknenih ostankov! 3 1/4 metra dolgih, po najlepših vzorcih, za celo moško obleko. 1 ostanek gld. 3.75. Vsak neugajajoči ostanek vzame se nazaj.		Popotne plahte iz teškega, črnega ali rujava pliša, jako velike, (poprej po gld. 8) sedaj samo gld. 4.	Kravate za gospode, elegantno narejene, 4 kom. gld. 1.	Slamjače (popolnem sešite, jute-platno, pasaste v vseh barvah), kompletne velikosti, 1 kom. 90 kr.
I ostanek posobne preproge 10—12 metrov dolg, vseh barv, jako trajen, gld. 3.50.	Prt iz jute, najnovejši vzorec, kompletne velikosti, okoli in okoli z resami, 1 komad 90 kr.	Domače platno 1 vate široko, 1 cel kos 29 vatlov, gld. 4.20.	Ženske srajce iz dobre kotenine, s čipkastimi ustavki, 6 kom. gld. 3.25.	Konjske žebrake, temne in sive, z barvastimi kraji, 190 cm. dolge in 130 cm. široke, 1 kom. gld. 1.50.
Kuhinjske otirače, iz sivega platna, kompletne dolge, 6 komadov 70 kr.	Prtički beli, platneni, 1/4 v kvadratih, 6 kom. gld. 1.20. Kavini prtiki platneni, v vseh barvah, 6 kom. 30 kr.	Delavske srajce iz dobrega oksforda, kompletne dolge, 3 komadi gld. 2.	Gospodinski predpasniki iz močnega modrega platna, tiskani po najnov. vzorcih, 6 kom. gld. 1.50.	Žepni robci obrobjeni, z barvastimi kraji, elegantno narejeni, 1 dvan. za gospode gld. 1, 1 " " gospe kr. 80, 1 " " otroke kr. 60
Garniture iz ripsa v najkrasnejših barvah, 2 posteljni odeji in namizni prt, okoli in okoli z vrvice in cofi, Garnitura gld. 4.50.	Platnene otirače, bele, z rudečimi kraji, 6 kom. gld. 1.20.	Nedreci izvrstne baže, z zličastimi blanšeti, 1 komad 70 kr.	Garnitura iz jute, 1 prt in 2 posteljni odeji, lepo narejena, kompletne velikosti, gld. 3.50.	Zastor iz jute, 2 dela, po 3 1/4 metra dolga, z draperijo in resami, lepo narejen, gld. 2.30.
Posteljne odeje iz rudečega kretona, elegantno prešite, kompletne velikosti, 1 kom. gld. 3.	Polplatneni žepni robci za moške in ženske, veličastno narejeni, 1 dvanajst. gld. 1.80.	Angleški popotni plaidi, iz čiste volne, 3-5 m. dolgi, 1-60 m. široki, 1 kom. gld. 4.50. Jermen za popotni plaid 75 kr.	Frottier-otirače, jako elegantne, z jako rudečimi kraji in resami, 6 kom. gld. 1.50.	Sternbergsko blago za posteljno obleko, 1 vate široko, v vseh barvah pasasto, gar. pristne barve, 1 kos (30 vatlov) gld. 6.
Damast-gradl za posteljne prevleke, 1 vate širok, izvrstna baža, 1 kos (30 vatlov) gld. 5.50.	Prašni robci iz sivega platna, z rudečimi kraji, 6 kom. 60 kr. Robci za čiščenje stekla iz belega platna, z rudečimi kraji, 6 kom. gld. 1.	Šifon, jako dobre baže, izvrsten za moško, žensko in otroško perilo, 90 cm. širok, 1 kos (30 vatlov) gld. 5.	Namizje, 1 prt in 6 prticev iz platnenega damasta, Garnitura gld. 230.	Platnena rjuha (brez šiva), 2 m. dolga, 1 1/2 m. široka, iz najboljšega platna, 1 kos gld. 1.40.
Narejene moške hlače iz dobrega cheviota, jako pripravno narejene, 1 par gld. 1.35.		Neugajajoče blago vzame se nazaj in se denar povrne.		

Korespondenca v vseh avstrijskih jezikih.

Da bi p. n. naročevalci ne gojili nezaupanja, izvrše se naročbe velečastiti duhovščini, p. n. županom, posestnikom, oskrbnikom posestev in tovarniškim ravnateljem, profesorjem, višjim državnim in deželnim uradnikom na izrecno željo tudi brez poštnega povzetja.

Prejemlje vsa
v njegov strok spadajoča
dela
v mestu in na
deželi.
Znano reelno delo.
Nizke cene.

ADOLF EBERL,

izdelovalec (274-21)

oljnatih barv, lakov, firnežev in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA. Marijin trg, tik frančiškanskega mostu. LJUBLJANA.

Samo kemično čiste
**oljnatih barve,
lake
in firneže.**
Prodaja
na drobno in debelo.
Najnižje cene.

Nizozemsko-ameriško parniško društvo.
Koncesionirano od c. kr. avstrijske vlade.
DIREKTNA voznja vsak teden s poštanim parnikom I. razreda.
ROTTERDAM - NEW-YORK
AMSTERDAM

Odhod v soboto. Najhitrejša voznja. Najnižje cene. Izvrstna hrana.

I., II. in III. razred z vso potrebno opremo na ladiji.
Kaj več o prevažanju osob in blaga pove ravnanstveno v Rotterdamu in nizozemsko-ameriško parniško društvo, 9, Kolowratring na Dunaji. (716-21)

Usojam si s tem naznanjati, da sem v hiši na voglu Šempeterske ceste in Kravje doline št. 1 (Pri znamenju) otvoril

delavnico za kovinsko blago

in priporočam se za izdelovanje posamičnih in vseh delov za vodnjake, vsakovrstnih ventilov, pip, vijakov, sesalnik, vodo- in parovodov, cerkvenih in drugih svečnikov, svetilnikov, strojev za izdelovanje klobas in vseh v to stroko spadajočih stvari. Vsprejemajo se vsakovrstne poprave, tudi poprave šivalnih strojev, ter se točno izvrše in ceno zaračunajo.

Ker sem 13 let delal v Samassovi tovarni, sem v stanu točno in dobro izvršiti vsa sprejeta naročila.

Za obila naročila se priporoča (386-4)

Fran Horvat.

Izvrstno pivo v steklenicah

priporoča (330-7)

pivovarna Janeza Perlesa
v Ljubljani, Slonove ulice.

JAN. JAX v Ljubljani
priporoča
iz najboljših angleških snovi narejena elegantne (160-15)

„Bicycles“

s kroglastimi tečaji (Kugellager). Daje se pouk.

J. ANDEL-a
novoliznadeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, šurke, mole, muhe, mravljinice, prešičke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,
„pri črnem psu“
13, Húsóvá (Dominikanska) ulice 13, v FRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Šilčarji, trgovcu.
Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (203-4)

DUNAJSKA SPECIJALITETA!

„PURITAS“

mleko za pomlajenje las

OTTO FRANZ-a, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

„PURITAS“ ni nikaka barva za lase, ampak mleko podobna tekočina, katere ima skoro čudovito lastnost, da bele lase pomlaja, t. j. polagoma in sicer najdalje v štirinajstih dneh jim dá zopet barvo, katero so poprej imeli.

„PURITAS“ nema v sebi nikakega barvila. Lasje se lahko izpirajo z vodo, kolikor se hoče, se lahko spi na belo preoblečenih vajnicah in nobenega sledu barve se ne zapazi, ker

„PURITAS“
ne barva, ampak pomlaja.

Raba

je najbolj priročno na svetu. Ulije se mleko na roko, tako dolgo maže z njim lase, da so vsi zadosti vlažni, in ponavlja se to slednji dan po jedenkrat. To je vse. Ko so lasje dobili prvotno barvo, kar se navadno zgodi čez deset ali dvanajst dni, potem je za njih daljše ohranjenje zadosti dvakratna raba mleka na teden in na ta način se tudi pomladé zalisci in brada, kakor tudi najdaljši in najbujnejši ženski lasje.

Steklenica „PURITAS“ velja 2 gl. (pri razpošiljanju 20 kr. za stroške) in se lahko naroči proti poštenu povzetju.

OTTO FRANZ, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

Zaloga v Ljubljani pri Ed. Mahr-u, parfumerji.

V Celoveci prodaja: P. Birnbach, lekar „pri obelisku“; v Beljaku J. Detoni, coiffeur, poleg hotela „pri pošti“; v Mariboru W. König, lekar. (221-17)

Vinska razprodaja.

1885. leta belo in rdeče vino po gl. 11 do gl. 15,
1885. leta pristni tropinec po gl. 28,
1885. leta pristna slivovka po gl. 34,
hektoliter prodaja (206-12)

J. Kravagna, v Ptui na Štajerskem.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkeji ceni.

Rogačka kislina.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravišnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavno označenje bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.
Saisona od maja do oktobra.
Prospekt in naročbe za stanovanje na ravnanstveno. (150-8)

Stajerski deželni zdravilni zavod.
Južno železnična postaja:
Poljčane.

HOTEL „PRI SLONU“.

Kopeli v banjah, Parna kopelj,

novo opravljene, (trije razredi, slednji dan vsak dan od 7. ure zjutraj do 1. ure popoldne za gospode, ob torkih in petkih od 1. ure popoldne dalje za dame. (420-3)

Najfinejše

lake za kočije in pohištvo;

prav fini

jantarjev lak (Bernsteinlak) za sobna tla

ter različne lake za vsakovrstno porabo; zaloga od najmenitnejših angleških tovarn pri

ADOLF-U HAUPTMANN-U,

v LJUBLJANI,
Šolski drevored in Slonove ulice. (429-2)

„AZIENDA“

avstrijsko-francosko društvo

za zavarovanje proti elementarnim nezgodam na Dunaji.

Društveni delniški kapital znaša

6 milij. frankov = 2,400.000 zlatov.

„AZIENDA“ zavaruje

proti škodi po toči

po najugodnejših pogojih in za trdne premije, ne da bi se imelo pozneje še doplačevati. Premije se odmerijo kolikor mogoče ceno in kdor precej plačati ne more, se mu dovoli do konca septembra obrok k plačilu premije.

Oglasila za zavarovanje vsprejemajo se pri

glavnem zastopstvu „AZIENDE“
v Ljubljani, Slonove ulice št. 52.

Glavni zastopnik:
Josip Prosenc.

(323-4)